

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studentky: Kateřina Krupicová

Název bakalářské práce: Srovnávací studie anglických a českých idiomů vztahující se ke zvířatům
A Comparative Study of English and Czech Idioms Related to Animals

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Ludmila Zemková, Ph.D.

Oponent bakalářské práce: Mgr. Jaroslav Emmer

I. Cíl práce a jeho naplnění:

1. Cíl práce byl stanoven a naplněn v souladu s tématem
- 2. Cíl práce byl naplněn s drobnými nedostatky**
3. Cíl práce byl adekvátní, ale jen částečně naplněný
4. Stanovený cíl nebyl naplněn

II. Struktura práce:

- 1. Logická, jasná a přehledná**
2. Přiměřená
3. Uspokojivá
4. Nevhodná

III. Práce s literaturou:

1. Výborná: zvoleny a použity vhodné prameny v patřičném rozsahu, přesná práce s citacemi, kritická analýza zdrojů
- 2. Velmi dobrá práce s adekvátními prameny v patřičném rozsahu**
3. Průměrná práce s literaturou
4. Slabá, chybná nebo nedostačující

IV. Formální stránka:

1. Odpovídá všem stanoveným požadavkům
- 2. Obsahuje drobné formální chyby**
3. Nesplňuje některé zásadní požadavky
4. Nesplňuje většinu stanovených požadavků

V. Jazyková úroveň práce:

1. Výborná
- 2. Velmi dobrá**
3. Dobrá
4. Podprůměrná

VI. Náročnost zpracování tématu:

1. Velmi vysoká
2. Vysoká
- 3. Střední**
4. Nízká

Vyjádření oponenta bakalářské práce:

Česky psaná bakalářská práce s názvem „Srovnávací studie anglických a českých idiomů vztahující se ke zvířatům“ popisuje české a anglické idiomy se zvířecím komponentem a poukazuje na problematiku jejich ekvivalence z hlediska formálního a sémantického. Práce je rozdělena na dvě hlavní části, teoretickou a praktickou.

V úvodu teoretické části autorka definuje termín frazeologie (phraseology), který je v současné době „žhavým“ tématem pro mnoho zahraničních anglistů. Po vzoru předního světového frazeologa Františka Čermáka frazeologii (a idiomatiku) vymezuje jako disciplínu, která se zabývá frazémy/idiomy. V podkapitole týkající se frazeologie autorka popisuje frazeologickou jednotku, přičemž opět vychází z české tradice. Bylo by zajímavé, kdyby autorka také zmínila tradici britskou a rozvedla, co všechno za frazeologickou jednotku považují korpusoví frazeologové. Autorka též cituje Čechovou (2017: 152), která tvrdí, že „komunikační ekonomičnost“ je jednou z důležitých vlastností frazému. Frazémy se však často chovají opačně (tzn. frazém je často delší než doslovné pojmenování skutečnosti), nicméně se mnohdy jedná o výrazy příznakové, jak sama autorka uvádí, a zároveň nám frazémy umožňují vyjádřit koncepty, pro které nemáme doslovná pojmenování. Následuje kapitola o idiomu, kde autorka nejprve definuje termín idiom, následně pak popisuje původ idiomů, jejich strukturu, složení z hlediska slovních druhů, motivovanost a ekvivalentnost idiomů cizojazyčných. Jednu z kapitol autorka také věnuje frazeografii a v neposlední řadě pak problematice spojené s výkladem a překladem idiomů. Zejména poslední kapitola teoretické části je nesmírně důležitá a jsem rád, že ji autorka do práce zahrnula.

Navazující praktická část se soustředí na idiomy s konkrétními zvířecími komponenty, českým „ovce“ a anglickým „sheep“ a komponenty lexikálně příbuznými. Autorka uvádí celkem 21 idiomů, které čerpala ze čtyř slovníků: *Slovník české frazeologie a idiomatiky* (1, 2, 4), *The Wordsworth Dictionary of Idioms*, *The Penguin Dictionary of English Idioms* a *Anglicko-český slovník idiomů*. Při samotném výkladu pak pracuje s databází ČNK InterCorp. Idiomy rozděluje do 4 skupin dle ekvivalentnosti, přičemž vždy uvádí příklady a velmi stručně komentuje četnost jejich užívání. Možná škoda, že se autorka nerozhodla použít i internetové slovníky, neboť zpravidla disponují větší mírou aktualizace a mohly by tak poskytnout více potenciálních frazémů.

Jazyková úroveň práce je velmi dobrá, práce je psána kultivovaným formálním jazykem, objevuje se jen několik málo prohrěšků proti jazykové normě, zejména co se týče interpunkce (např. str. 6, 10, 25, 41). Autorka také volí zkratku SFČI pro (Slovník české frazeologie a idiomatiky), přičemž standardně se používá SCFI. Občas se objevuje i problém s formátováním; kurzíva v podnadpisech někdy zasáhne číslování, jindy ne (str. 11-20). Autorka mohla možná více práce věnovat závěru v angličtině (conclusion), kde se chyb objevuje nemálo: chybějící člen (*bachelor thesis*), nevhodně užitý člen (*a communication*), nevhodná organizace věty, nevhodně zvolené lexikální prostředky (*dedicating, eventual*). Tyto formální prohrěšky však nijak zásadně nesnižují výsledný dojem z celé práce.

Práce splňuje požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

Navrhované hodnocení: **velmi dobře**

Otázky k obhajobě:

- 1) Jsou všechny frazémy nutně zároveň idiomy? Co všechno lze považovat za frazeologickou jednotku?
- 2) Na str. 8 citujete Čechovou a uvádíte, že „*Frazeologie je dynamická, jednoznačně neuzavřená jazyková skutečnost, neustále se rozvíjí a „žije“.*“ Jak se význam termínu **frazeologie** v této citaci liší od významu „samostatná věda“ (str. 7)?
- 3) Má smysl dělit idiomy podle slovnědruhových kategorií komponentů (str. 14-17)?
- 4) V závěru píšete, že idiomy jsou nevyhnutelnou součástí mluvy. Podle čeho soudíte, že se v mluveném jazyce vyskytují často?

Podpis oponenta bakalářské práce:

Datum: 10. 5. 2018